

Art. 10. O ile osoby, nie będące pracownikami państwowymi, nie czynią zadość wezwaniu prowadzącego dochodzenie urzędnika inspekcyjnego Głównej Inspekcji Kolejowej lub uchylają się od zeznań bez podania ustawowego powodu, może prowadzący dochodzenie zażądać współdziałania władz administracyjnych, względnie policyjnych, a te, udzielając pomocy, stosują przepisy o wzywaniu i przesłuchiowaniu stron, obowiązujące w postępowaniu administracyjnym.

Art. 11. W stosunku do pracowników władz i instytucji kolejowych tak dyrekcyjnych, jak i centralnych, przysługuje urzędnikom Głównej Inspekcji Kolejowej prawo żądania wszelkich wyjaśnień służbowych, badania ksiąg, rachunków, aktów, dokumentów i zapisków służbowych, a osoby te i władze i instytucje obowiązane są żądania powyższe spełniać bezzwłocznie i bez jakichkolwiek utrudnień lub ograniczeń. Oporni podlegają karom w myśl obowiązujących przepisów.

Art. 12. O ile wyniki inspekcji lub dochodzenia to uzasadniają, może urzędnik inspekcyjny Głównej Inspekcji Kolejowej pod warunkiem nienarażania normalnego biegu czynności służbowych wydać polecenie tymczasowego zawieszenia w służbie pracownika kolejowego.

Władza przełożona pracownika jest obowiązana polecenie to wykonać.

Art. 13. Władza przełożona jest obowiązana wykonać polecenie urzędnika inspekcyjnego w razie jego decyzji skierowania sprawy na drogę karnosądową, co nastąpić może w wypadku stwierdzenia czynów lub zaniedbań, naruszających przepisy prawa karnego.

Art. 14. Główna Inspekcja Kolejowa ma prawo przekazywania odpowiednich spraw do ostatecznego załatwienia i wydania orzeczenia odnośnym instytutom dyscyplinarnym.

Art. 15. Zasada urzędowania Głównej Inspekcji Kolejowej ma być natychmiastowa, bezpośrednia interwencja i możliwie najszybsze załatwienie odnośnych spraw.

Główna Inspekcja Kolejowa składa ze swoich sprostowań sprawozdania Ministrowi Kolei, przedstawiając odpowiednie wnioski.

Art. 16. Ministerstwo Kolei i inne władze kolejowe obowiązane są wszelkie swe zarządzenia komunikować bezzwłocznie Głównej Inspekcji Kolejowej.

Art. 17. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Kolei w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po jej ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Kolei: *Chądzyński*

916.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 14 grudnia 1925 r.

o wyłączności portów polskich dla wychodźstwa.

Art. 1. Wychodźtwa do Ameryki kieruje się przez porty polskie na Bałtyku.

Art. 2. Koncesje na przewóz wychodźców mogą być wydawane linjom okrętowym jedynie z zachowaniem warunku, podanego w art. 1. Postanowienie niniejsze nie dotyczy jednak uprawnień państw obcych, wynikających z uprzednio zawartych z nimi układów międzynarodowych.

W drodze wyjątku, o ile chodzi o interes wychodźstwa, mogą być na podstawie decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej udzielane koncesje na przewóz wychodźców do Południowej Ameryki także przez porty śródziemnomorskie.

Art. 3. Koncesje na przewóz wychodźców mogą być wydawane na rok jeden, przyczem warunki przewozu nie powinny być gorsze, niż praktykowane w innych portach europejskich.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1926 r.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

917.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 grudnia 1925 r.

o prowizorjum budżetowym na czas od 1 stycznia do 31 marca 1926 r.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do otwierania kredytów na wydatki państwowe w czasie od 1 stycznia do 31 marca 1926 r. do wysokości kwot, ustalonych w załączniku dla poszczególnych części budżetu.

Kredyty, otwarte na zasadzie ustępu pierwszego niniejszego artykułu, nie mogą przekraczać $\frac{1}{4}$ kwot, ustalonych w paragrafach budżetu na r. 1925, stanowiącego załącznik ustawy skarbowej z dnia 30 czerwca